

РЕШЕНИЕ

№ 666

гр. Бургас, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XVII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на трети юли през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: АНАТОЛИ Й. БОБОКОВ

при участието на секретаря Д. Михайлова
като разгледа докладваното от АНАТОЛИ Й. БОБОКОВ Административно
наказателно дело № 20232120202133 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.72, ал.4 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР) и е образувано по жалба на Я. Д. С. с ЕГН: *****, чрез пълномощник – адв. С.К. – БАК, против заповед за задържане на лице № 4313з-163/13.05.2023г.

С жалбата се моли за отмяна на атакуваната заповед за задържане, като се оспорва процесуалната законосъобразност на същата, като се твърди, че не са налице и материалноправните предпоставки за задържане на лицето. Сочат се процесуални нарушения по издаване на обжалваната заповед.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от пълномощник – адв. К. – БАК, който поддържа и доразвива, изложените в жалбата доводи.

Ответникът по жалбата – Д. М. - ПИ в 01 РУ-Бургас, редовно уведомен, се явява лично, като посочва, че лицето е било задържано, поради това, че имало данни за извършено престъпление, описано в приложената докладна. Конкретни доказателства не се сочат.

Съдът след като се запозна с материалите по делото и становищата на страните, приема, че жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването. Същата е изготвена в предвидената форма и е придружена от необходимите приложения. Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Видно от приложените официални справки в АНП, оспореният акт е издаден от

полицейски орган по смисъла на чл. 53 от ЗМВР в границите на предоставената му съгласно чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР компетентност.

Не е спазена предвидената от закона форма, така както предвижда нормата на чл. 74, ал. 2 от ЗМВР. Издадената писмена заповед за задържане е връчена на адресата й. Вписани са името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, както и данните индивидуализиращи задържаното лице – трите имена, ЕГН и адресна регистрация, датата и часът на задържането. Разяснени са правата на задържаното лице по чл. 63, ал. 3 и 4 и чл. 64 от ЗМВР и му е предоставено копие от заповедта. Заповедта е издадена на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, но в нея не се посочва за какво престъпление е задържан жалбоподателя и при каква фактическа обстановка – съществен реквизит по чл. 74 ал. 2 т. 2 ЗМВР.

Нормата на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР овластява полицейските органи да задържат лица в случаи, определени от закон, а именно за които има данни, че са извършили престъпление, като процедурата е регламентирана в следващите правни норми от закона. По правна си същност задържането под стража на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 73 ЗМВР представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 ЗАНН – административно разпореждане на орган на власт, непосредствено засягащо правната сфера на адресата, която има за цел чрез задържането да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се укрие. Предпоставка за прилагането е наличието на достатъчно данни, от които може да се направи обосновано предположение, че задържаното лице е извършило противоправно деяние. Целта на закона е задържането като превантивна мярка да предотврати възможността задържаното лице да се укрие и спрямо него да не може да бъде проведено предварително разследване. Поради това, възможността на органите на МВР да приложат принудителната административна мярка "задържане за срок до 24 часа" е дейност, свързана с разкриването на престъпление, а не с наличието на вече доказано такова. За прилагането на мярката е необходимо данните, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението или да е съпричастен към него, да са установени преди извършване на задържането. Задържането, като принудителна административна мярка, се предприема от полицейския орган при условията на оперативна самостоятелност. За прилагането на тази принудителна административна мярка законодателят не е предвидил необходимост да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК. Достатъчно е само наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението, което дава право на административния орган, при условията на оперативна самостоятелност да наложи мярката дори без да се поставя условие за точна квалификация на деянието, а още по-малко е задължително престъплението да е безспорно и окончателно установено. Въпросът дали задържаното лице е извършител на конкретно деяние и дали то е извършено от него виновно, подлежат на пълно, всестранно и обективно разследване в рамките на наказателното производство. За целите на задържането по реда на чл. 72 от ЗМВР наличието на такива категорични данни, които да обвързват жалбоподателя със соченото нарушение не са задължителни, като задържането се извършва не поради несъмненост на фактите, а с оглед тяхното изясняване. Всички факти е следвало да бъдат описани в заповедта, включително и квалификацията на престъплението с оглед осигуряване правото на защита. След като не е сторил това органа е допуснал съществено процесуално нарушение, поради липса на съществен реквизит.

По мнение на настоящия състав, фактите, изложени в докладната записка и тези, които се установяват в преписката следва да бъдат описани накратко в заповедта.

Като всяка ПАМ - задържането за срок от 24 часа по чл. 72 от ЗМВР налага неблагоприятни последици на адресата с цел постигане на правно определен резултат. Налагането на принудителната административна мярка "задържане за срок от 24 часа" в

случая не е оправдано, с оглед наличните данни. Предвид това неправилен е бил изводът на полицейските служители, че лицето следва да се задържи, за да може да се проведат действия, за потвърждаване или оборване на съпричастността му към дея.ето описано в докладна.

Настоящият състав намира, че в случая е налице и нарушаване на принципа за съразмерност при упражняването на правомощията на администрацията. Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 2 от АПК административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В контекста на принципа по чл. 6, ал. 2 от АПК прилагането на ПАМ по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР следва да е оправдано от гледна точка на съразмерността на налаганото ограничение с необходимостта за постигането на законовата цел. Налагането на принудителната административна мярка "задържане за срок от 24 часа" не е оправдано, тъй като в случая не са налице конкретни данни, че задържането е извършено с оглед на обществен интерес, който интерес, независимо от презумпцията за невинност, надделява над правилото за зачитане на личната свобода.

С оглед горното настоящият състав намира, че в конкретния случай издадената заповед за задържане е незаконосъобразна, поради което и същата следва да бъде отменена.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съдът присъжда в полза на оспорващия своевременно поисканите и доказани разноски. В конкретния случай по делото е представен договор за правна помощ, в който е описано, че е договорен адв.хonorар от 500 лв, който да бъде заплатен по реда на чл.38 ал.2 ЗПП, поради което ОДМВР следва да бъде осъден да заплати тази сума, както и 10 лева за държавна такса за образуване на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за задържане на лице № 4313з-163/13.05.2023г., издадена от Д. М. - ПИ в 01 РУ-Бургас, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е постановено задържането за срок от 24 часа на Я. Д. С. с ЕГН: *****.

ОСЪЖДА, на основание чл. 38, ал. 2 ЗПП, ОД на МВР-Бургас да заплати на адв.С.К. – БАК, сумата от 500 лева, представляваща разноски за адв.хonorар.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Бургас в 14 - дневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____